

De konventie voor de visserij in de N.O.-Atlantische Oceaan

De Nederlandse Minister van Landbouw en Visserij, dhr. B.W. Biesheuvel, heeft ter gelegenheid van de officiële opening van de tweede bijeenkomst (de zogenaamde eerste werkvergadering van 11 tot en met 15 mei) van de Commissie belast met de uitvoering van de Konventie voor de Visserij in de Noord-oostelijke Atlantische Oceaan die plaats heeft in Den Haag, de volgende toespraak gehouden:

De internationale samenwerking op het gebied van de visserij is reeds geruime tijd geleden ontstaan. De Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee, de I.C.E.S. — met Zetel in Kopenhagen — is de 60 jaren al gepasseerd. Deze Raad heeft op vrij hoge leeftijd een spruit voortgebracht die de fameuze naam kreeg van «Permanente Commissie». Hoe weinig permanent hier betekent toont de verschijning aan van de Commissie belast met de uitvoering van de Konventie voor de visserij in de Noord-oostelijke Atlantische Oceaan in 1963. Verjonging is een aantrekkelijk iets en als zodanig wilde de Minister de vervanging van de «Permanente Commissie» op 16-jarige leeftijd. Dit wil niet zeggen dat de op zo jeugdige leeftijd ontbonden commissie niets van waarde zou hebben nagelaten. Integendeel,

Middelmatig haringseizoen verwacht

De biologen van het Rijksinstituut voor Visserij-Onderzoek te IJmuiden verwachten voor 1964 een middelmatig haringseizoen. Het zal lang niet zo best zijn als dat van 1963 maar in ieder geval beter dan in 1962 toen men met een heel slechte jaarklasse te maken had. Overigens hebben de wetenschapsmensen gekonstateerd dat de vangsten in het zuidelijk gedeelte van de Noordzee afnemen. Vroeger kwam van het gemiddelde jaarlijks totaal van 600.000, daar ongeveer de helft vandaan, tegenwoordig niet meer dan 80.000 ton. De rest wordt in het noorden gevangen. Daar zou op zichzelf niets op tegen zijn ware het niet dat de vangst per schip een afnemende tendens vertoont. De totale buit blijft hetzelfde maar ondanks de voortdurende uitbreiding van de vloot. Ook in de visserij maken vele varkens de spoeling dun. De biologen hoeden zich er echter voor beschuldigingen te uiten. Zij constateren alleen een feit en laten de konklusie graag aan de visserijwereld zelf over. Die kan niets anders zijn dan dat men niet ongestoord de vloot kan uitbreiden. Er is ergens een grens. Vele rederijen hebben hun vloot verduubeld maar hun aanvoer is niet noemenswaardig gestegen. Het laat zich raden dat deze investeringen weggegooid geld zijn.

de N.O. Atlantische Visserij Konventie is als het ware geënt op de Londense Konventie van 1946. Dit is mogelijk gemaakt door de levendige wil om de samenwerking voort te zetten. Voor het aanvaarden van een nieuwe Konventie zijn verschillende redenen aan te wijzen. De belangrijkste reden is wel het betere begrip, dat is ontstaan voor de invloeden van natuur en techniek op de uitkomsten van het visserijbedrijf. Het onderzoek dat al 30 jaar is gekoördineerd in genoemde I.C.E.S. (International Council for the Exploration of the Sea) heeft in sterke mate bijgedragen tot het beter inzicht in de factoren die de visstand beïnvloeden. Een faktor die de mens goeddeels kan beheersen is de vangtechniek. De invloed van de vangst op de visstapels is steeds duidelijker geworden naarmate de vangstmogelijkheden werden vergroot door inzetten van een groter aantal schepen en door verbeterde vistechneken, zoals betere netten, gebruik van elektronische apparatuur, betere bewerking aan boord, enz.

De vraag naar het produkt is van essentiële betekenis voor de bestaansmogelijkheid van het vissersbedrijf. Deze vraag is altijd aanwezig, zij het verschillend van land tot land en zelfs van seizoen tot seizoen. Het stimuleren van de vraag naar vis en visprodukten valt buiten het kader van de werkzaamheden van de Commissie. Anderen houden zich hiermee bezig, maar zij zijn in eerste instantie toch afhankelijk van de voortbrenging, die het objekt vormt, waaraan de Commissie haar aandacht geeft. De meeste vis wordt nog altijd gevangen op de gemeenschappelijk bevestigde gronden in de vrije zee. Dit vraagt niet alleen om samenwerking, het is een eerste vereiste om daartoe te komen. De Commissie is dan ook gebonden door eenzelfde belang, namelijk de verwezenlijking van de doeleinden van de N.O. Atlantische Visserij Konventie.

De Konventie brengt onder meer de wens van partijen tot uitdrukking de conservering van de visstapels in de N.O. Atlantische Oceaan te verzekeren, alsmede een rationele exploitatie ervan mogelijk te maken. De ervaringen onder de oude Konventie hebben duidelijk gemaakt, dat door vaststellen van toelaatbare maaswijdte voor de visnetten en bepalen van minimum-maten voor aan te voeren vissoorten, vooruitgang kan worden bereikt. Er bestaat echter gerechte twijfel of dergelijke maatregelen wel toereikend zijn. Verderstreckende aanbevelingen zijn nodig om het doel van de Konventie te verwezenlijken. Daarbij zal de naleving van de gestelde regelen moeten worden verzekerd. Hier wordt alleen de visvangst in de N.O. Atlantische Oceaan in beschouwing genomen. Uitwijken naar verder afgelegen visgronden is van recente datum. In wezen zal ook op de verre visgronden eenzelfde probleemstelling liggen. De tegenhanger van de Commissie, de I.C.N.A.F. — In-

ternational Council for the North Atlantic Fisheries, zetel Dartmouth, Kanada — wijst uit dat ook voor de N.W. Atlantische Oceaan behoefte werd gevoeld aan samenwerking, gericht op dezelfde doelstellingen.

De Commissie heeft ontegenzeggelijk een groot voordeel boven gelijkwaardige organen, door de omstandigheid dat een wetenschappelijke organisatie, de I.C.E.S. te harer dienste staat. Alvorens maatregelen te treffen beroept hij zich, zeer terecht, op wetenschappelijke voorlichting van de moederorganisatie. Het instellen van de verbindingscommissie was daarom een wijze daad. Een belangrijk verschil met de Permanente Commissie en de Commissie is de onderverdeling in regio's. Dit mag gezien worden als een gevolg van verbeterd inzicht in het vóórkomen en de groei van de visstapels en vis in uiteenlopende gebieden. Deze wijziging lijkt een grote verbetering en biedt groter kans tot een samenwerking die de visserijbelangen dient. Van veel betekenis is natuurlijk de juiste uitvoering van de getroffen maatregelen. Het is niet de taak van de Nederlandse bewindsman te zeggen, hoe dit moet geschieden, maar de Minister meende wel te mogen opmerken dat zich hier meer dan ooit de noodzaak voordoet te komen tot internationale inspektie. Zodra de vissers weten, dat de politie ook kan optreden als ze onder een ander vlag vaart dan die van eigen land, zal men gemakkelijker komen tot een korrekte praktijk van de aanvaarde regelingen. Dit is iets wat tijd vergt en waarbij zich in het begin misverstanden zullen voordoen. Is men echter door deze periode van kinderziekten heen, dan staat de weg open voor verdere regelingen in aller belang. De tijd dringt echter. Samenwerking is een volstreekte eis voor de verwezenlijking der doeleinden, beoogd door alle landen, die de Konventie hebben aanvaard.

Een vooruitziend gemeentebestuur

Te Velsen (IJmuiden) en niet te Oostende werd in de gemeenteraad meegedeeld dat de nieuwe studietoelagen voor het visserijonderwijs in zijn voorstellen twee oefenschepen voorziet, waarvan de ene zal dienen voor het maken van dagreizen, het andere voor de visserij verder van huis gedurende meerdaagse reizen.

Dit alles wordt gedaan met het oog op het aanwerven van personeel.

Het visserijonderwijs is niet genoeg afgestemd op de praktijk in de visserij en de evolutie is zo snel gevorderd dat naar andere methoden dient uitgezien om een nauwer verband te leggen tussen de theorie en de praktijk.

Te Ymuiden wordt een internaat gevormd en de vorming van een kokkursus.

Een behoorlijke en praktische opleiding is ook in onze scholen dringend nodig wil men de ontvolking van de visserij voorkomen.

Zou ons gemeentebestuur ons kunnen melden of zij er al aan gedacht heeft dit te voorkomen en of zij er ook aan gedacht heeft voor die beroepsopleiding van onze visserijjongens iets meer te doen, dan nu?

Bedanking

De families Gobert, Bentein, Degroote en Rotsaert danken langs deze weg voor de blijken van deelneming, betuigd bij het overlijden van

DE HEER

Jules-Adolf GOBERT
(5128V - 2547N)

TE KOOP :

V I S K O T T E R

VAN TWEE JAAR OUD, VOORZIEN VAN BOKKEN.

Geschikt voor tong- en garnalenvisserij

Uitgerust met een 140 PK PS Kromhoutmotor

Lengte : 18 meter

Breedte : 5,10 meter

Hol : 2,40 meter

Wordt verkocht wegens koop van een grotere kotter.

Het schip is direkt leverbaar.

Brieven te richten aan :

de heer G. Veerman

Spieringstraat 2a

VOLENDAM (Holland)

(5124V)